

Odpovědnost za svět a ve světě

Místo povídání o „sloužení“ a o „službě“ je možná srozumitelnější, když budeme mluvit o odpovědnosti. Tam lze zřetelněji rozlišit, kdy jsme odpovědni za něco nebo za někoho, a kdy jsme odpovědni před něčím nebo někým. A zároveň je mnohem názornější a přehlednější, že jde vždy o odpovědnost v určité situaci, v nějaké věci, záležitosti, že nejde a nemůže jít o odpovědnost všestrannou, za všechny a za všechno (to ostatně vlastně nemohlo nikdy platit ani v případě služebnictví, nevolnictví a otročení). Proto formulace „odpovědnost za svět“ je rozhodně přehnaná, vyhnaná do extrému; přesto však má někdy legitimní smysl, když dochází k tomu, že důraz na situačnost je záminkou k omezování a zužování rozsahu odpovědnosti, tj. k nějakému stanovení mezí, za nimiž už naše (má) odpovědnost jakoby končí. (Klasickým příkladem je jakási subordinace odpovědností ve smyslu „dělal jsem jen to, co bylo mou profesní povinností, co mi bylo nařízeno někým, jehož odpovědnost byla vyšší“.)

(Písek, 100827-2.)